

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 16. juni 2021 blev i sag nr. 96602:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring. I klageskema af 11/3 2021 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen
Forsikringstagerens automobil bliver totalskadet ved et solouheld, hvor forsikringstagerens [barn] er fører af bilen.

Fordi forsikringstageren ikke er specielt habil i forsikringsmæssige fagudtryk, anfører han [barnet] som bruger af køretøjet. Han tror, at han hermed svarer på, hvem der førte køretøjet på ulykkestidspunktet.

Selskabets taksator vurderer bilens værdi til 42.000 kr. Ikke desto mindre udbetaler selskabet alene kr. 11.091,39 med henvisning til forsikringsaftalelovens § 6, stk. 2.

Man henviser endvidere til, at forsikringstageren over for taksator flere gange har udtalt, at hans [barn] var bruger af den pågældende bil. - Hertil siger forsikringstageren, at taksatoren ringede ham og, mens han var undervejs i et andet køretøj og nærmest lagde ordene i munden på ham. Han forstod ikke betydningen heraf og bad i stedet taksatoren rette henvendelse til ham via e-mail, hvilket han imidlertid ikke gjorde.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Forsikringstageren ønsker at opnå fuld erstatning for det totalskadede køretøj uden foretagelse af reduktion i henhold til forsikringsaftalelovens §6. Som begrundelse herfor skal det anføres, at forsikringsaftalelovens § 6 alene finder anvendelse hvis forsikringstageren giver urigtige oplysninger i forbindelse med indtegningen af køretøjet. - Dette var på ingen måde tilfældet. Forsikringstageren har to hjemmeboende [børn]. På tidspunktet for indtegningen af køretøjet ... [barnet], der var

fører på uheldstidspunktet ... og var således ikke daglig husstandsmedlem og benyttede således på indtegningstidspunktet og de efterfølgende måneder aldrig køretøjet. [Barnet] flyttede hjem efter ... og boede hos forsikringstageren indtil han skulle påbegynde [uddannelse]. I denne periode havde han af og til et deltids fritidsjob, og det hændte, at han benyttede den forulykkede bil i forbindelse med kørsel til og fra dette fritidsjob. Forsikringstageren skønner at dette er sket en eller to gange ugentligt. Forsikringsaftalelovens §6 kan derfor ikke finde anvendelse i denne situation."

Selskabet har i brev af 9/4 2021 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagens oplysninger

Den 29. maj 2020 fik vi anmeldelse fra kunden vedrørende uheldet, der var sket aftenen forinden – bilag 2. Af anmeldelsen fremgik det, at kundens [barn] var kørt galt i bilen, da [barnet] påkørte en kantsten og mistede herredømmet over bilen. Det var desuden angivet, at [barnet] var fast bruger af bilen.

Vores skadeinspektør tilgik sagen med henblik på nærmere afklaring af [barnets] brug af bilen. Skadeinspektøren kontaktede kunden telefonisk den 12. juni 2020. På baggrund af denne samtale og oplysningerne i anmeldelsen, var det vores opfattelse, at [barnet] var fast bruger af bilen.

Af anmeldelsen fremgik det desuden, at der var optaget politirapport og udtaget prøver for spiritus/euforiserende stoffer. Vi anmodede derfor politiet om aktindsigt i deres sag, hvilket vi afventede i en længere periode og først da vi modtog politiets materiale, kunne vi træffe endelig afgørelse.

Vores begrundelse

Indledningsvis vil vi fremhæve en passage i samtalen mellem vores skadeinspektør og kunden:

SI = skadeinspektør K = kunde

Hele samtalen varer ca. 4 minutter og nedenstående passage varer ca. 15 sekunder fra 01.00 – 01.15 i samtalen.

SI: du skriver i anmeldelsen, at det er [barn], der er fast bruger. Er det [barnet] der kører i den hver dag?

K: ja, sådan set ja. Jah, vi kører jo lidt i den hver.

SI: men han bruger den til arbejde, eller hvordan?

K: han kører i den når han skal ud på sit job.

Vi er ikke bekendt med en samtale med vores taksator, som kundens advokat henviser til. Samtalen med vore skadeinspektør foregår, efter vores vurdering, roligt og kunden svarer umiddelbart på spørgsmålene. Der bliver ikke lagt ord i munden på kunden og det virker ikke som om, at kunden misforstår spørgsmålene. Det bliver heller ikke aftalt, at der skulle sendes en mail i stedet. Samtalen afsluttes med information om, at sagen vil blive vurderet internt og vi vender tilbage med en afgørelse.

Det er vores opfattelse, når man sammenholder det kunden har oplyst i henholdsvis telefonen og i anmeldelsen, at [barnet] reelt var fast bruger af bilen og ikke blot benyttede denne lejlighedsvis. Det gøres gældende, at kundens [barn] ikke brugte bilen på det tidspunkt, forsikringen blev ind-

tegnet hos os, hvorfor forsikringsaftalelovens (FAL) § 6 ikke finder anvendelse. Vi er ikke bekendt med, hvornår [barnet] begyndte at bruge bilen, men hvis det først er efter indtegnning hos os, finder forsikringsaftalelovens (FAL) § 45, stk. 2 anvendelse med samme konsekvens for kunden. Det fremgår desuden af forsikringsbetingelserne punkt 1.4.1 at vi skal have besked, hvis bilen får ny eller anden fast bruger.

Kunden har tidligere gjort gældende overfor os, at [barnet] skulle have været påsat forsikringen som Ung Fører, hvilket er en tillæggsforsikring man kan tegne hos os. Dette ses ikke at være tilfældet og derudover ville det ikke ændre på vores afgørelse i sagen, da den person der bliver indsat på forsikringen som Ung Fører ikke må være fast bruger af bilen (forsikringsbetingelserne punkt 12.2).

Konklusion

Vi fastholder vores afgørelse i sagen med hensyn til ejer-/brugerforholdet på bilen. Vi lægger til grund, at:

- [Barnet] er angivet som fast bruger i kundens anmeldelse
- Kunden oplyser telefonisk, at [barnet] benytter bilen stort set hver dag
- Kunden oplyser telefonisk, at [barnet] benytter bilen hver gang han skal på arbejde
- Der enten er tale om forkerte oplysninger ved indtegnning af forsikringen (FAL § 6, stk. 2) eller efterfølgende manglende oplysning til os om, at [barnet] var fast bruger af bilen (FAL § 45, stk. 2 og forsikringsbetingelserne punkt 1.41.)"

Klagerens advokat har i brev af 13/4 2021 til nævnet bl.a. anført:

"Det er overraskende at få at vide, at Alm. Brand - uden tilladelse hertil eller orientering af forsikringstageren herom – optager en telefonsamtale mellem selskabets skadeinspektør og forsikringstageren!

Forsikringstageren har opfattet skadeinspektøren som taksator, derfor forvirringen omkring titler.

Det fastholdes, at [barnet], der førte bilen på uheldstidspunktet, ikke var hjemmeboende på indtegningstidspunktet.

Det fastholdes, at forsikringstageren opfattede sin udfyldelse af skadesanmeldelsen som en sandfærdig oplysning om, hvem der førte køretøjet på uheldstidspunktet.

Det fastholdes, at [barnet] på intet tidspunkt har været bruger af køretøjet i forsikringsteknisk forstand. Efter ... flyttede han hjem, mens han afventede at blive optaget på Han havde i denne periode et fritidsjob som ..., altså ikke noget fast arbejde. Han arbejdede således i gennemsnit 1-2 dage ugentligt på deltid, og benyttede bilen til og fra arbejde, hvis ikke andre i husstanden benyttede denne.

Det er ikke en bevismæssig valid dokumentation, at citere på skrift fra en samtale, man uden samtykke har optaget. For at denne samtale kan bruges i sagen, bør alle parter, herunder nævnet, have adgang til at høre samtalen. Kun herved kan det afklares, om skadeinspektøren – som oplyst af forsikringstageren – lagde ordene i munden på ham.

Ankenævnet for Forsikring

4.

96602

Det ændrer ikke på retsstillingen at henvise til forsikringsaftalelovens §45, stk. 2, idet den pågældende [barn] netop ikke var bruger af bilen i forsikringsteknisk forstand på noget tidspunkt."

Selskabet har i brev af 28/4 2021 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har valgt alene at transskribere en del af samtalen mellem skadeinspektør og kunden. Vi finder den transskriberede passage som værende den relevante for sagen. Datatilsynet har tidligere taget stilling til, at lydfiler ikke uden samtykke kan videregives til Nævnet, når det er muligt at fremlægge sagen for Nævnet ved mindre indgribende midler, f.eks. ved transskribering. Derudover har Nævnet også i egen vejledning et princip om dataminimering.

Hvis advokaten finder samtalen nødvendig for Nævnets stillingtagen til sagen og transskribering ikke er tilstrækkelig, så kan vi fremlægge sagen ved modtagelse af samtykke til dette fra kunden. Det er fortsat vores opfattelse, at [barnet] har været fast bruger af bilen. Den brug som advokaten nu beskriver, mener vi også beskriver et fast brugerforhold, hvor bilen fast benyttes til job 1-2 gange om ugen."

Til dette har klagerens advokat fremsendt brev af 3/5 2021, hvori det bl.a. er anført:

"Jeg henviser til seneste gensvar fra Alm Brand og konstaterer, at man har valgt ikke at fremlægge den lydfil, man citerer fra."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af skadesanmeldelse af 29/5 2021 fremgår bl.a.:

"Hvem var fører af køretøjet? Søn/datter

Er fører: Fast bruger

...

Beskrivelse af uheldet? Det er min [barn] som har kørt bilen, han mener at han har påkørt kantstenen, hvorefter han har kørt ind i et træ, der er taget en politirapport på stedet."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"1.4 Hvad skal vi have besked om?

...

Vi skal hurtigst muligt have besked, i følgende tilfælde:

1.4.1 Hvis bilen får en ny eller anden fast bruger, som f.eks. et barn af husstanden.

...

Forsikringsbetingelserne og prisen er fastsat på baggrund af oplysningerne i policen. Hvis oplysningerne ikke er rigtige, og vi ikke får besked om det, kan det medføre, at retten til erstatning bortfalder helt eller delvist.

Når vi får besked om ændringer i risikoen, tager vi stilling til, om og på hvilke betingelser forsikringen kan fortsætte. Hvis risikoforholdene ændrer sig, kan det betyde, at vi ændrer din forsikring, herunder pris og betingelser."

Ankenævnet *for* Forsikring

5.

96602

Ankenævnet for Forsikring

6.

96602

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 29/5 2020, at hans barn var kørt galt i hans bil, som blev totalskadet. Han ønsker fuld erstatning for bilen. Han har anført, at det var en fejl, at han i skadeanmeldelsen anførte barnet som bruger af køretøjet. Han troede, han svarede på, hvem der førte køretøjet på ulykkestidspunktet. Han har oplyst, at barnet kun benyttede bilen en eller to gange om ugen til at køre på arbejde. Han har anført, at skadesinspektøren lagde ord i munden på ham.

Selskabet har vurderet, at barnet er fast bruger af bilen, hvorfor selskabet har udbetalt pro rata erstatning efter forsikringsaftalelovens § 6, stk. 2, eller § 45, stk. 2. Selskabet har anført, at klageren angav barnet som fast bruger i skadeanmeldelsen. Klageren oplyste også i en telefonsamtale med skadeinspektøren, at barnet brugte bilen stort set hver dag.

Af skadesanmeldelsen af 29/5 2021 fremgår det, at barnet er angivet som fører af køretøjet, og at føreren af køretøjet er angivet som fast bruger.

Af forsikringsbetingelsernes punkt 1.4.1. fremgår det, at selskabet skal have besked hurtigst muligt, hvis bilen får en ny eller anden fast bruger, som f.eks. et barn af husstanden.

Nævnet bemærker, at det er selskabet, der skal bevise, at der er afgivet urigtige risikooplysninger, eller at forsikringstageren har undladt at oplyse selskabet om ændringer i risikoforholdene.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet det godtgjort, at barnet var fast bruger af bilen. Efter nævnets opfattelse er det almindeligt kendt, at præmien for en bilforsikring beregnes ud fra brugerens risikooplysninger, hvorfor klageren burde have oplyst, at barnet var bruger af bilen.

Nævnet finder, at undladelsen heraf kan tilregnes klageren som groft uagtsomt. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har opgjort erstatningen for den totalskadede bil som en pro rata-erstatning.

Ankenævnet for Forsikring

7.

96602

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren har oplyst til nævnet, at barnet benyttede bilen 1-2 gange ugentligt til at køre på arbejde i.

Nævnet har videre lagt vægt på, at klageren angav barnet som fast bruger af bilen i skadeanmeldelsen. Nævnet bemærker, at skadeanmeldelsen ses at være opbygget således, at klageren først har angivet, at det var barnet, der var fører af køretøjet. Dernæst har han angivet, at føreren var fast bruger.

Nævnet har tillige lagt vægt på, at barnet var fører af bilen, da bilen forulykkede.

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder at skadesinspektøren lagde ord i munden på ham - kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings